

Maatschappelijk betrokken uit menslievendheid of vanwege je cv?

'Ik volg mijn hart'

Coschappen, werkgroepen, practica, colleges, praktijk en theorie...

Geneeskunde studeren is soms zwaar. Zeker als je ook nog kiest voor interessante nevenactiviteiten. Door de dreiging van een langstudeerboete lijken bestuursfuncties en vrijwilligerswerk echter taboe. Vijf maatschappelijk betrokken studenten vertellen waarom zij er toch voor kiezen. Shahnaaz Dostmohamed

'Het is geen verspilde tijd zoals de regering denkt'

Lori Postema (23), vijfdejaars, VUmc

'Ik raakte betrokken bij de International Physicians for the Prevention of Nuclear War (IPPNW). Hun hoofddoel is om van kernwapens af te komen. In 2012 doe ik mee aan een fietstocht in Japan om aandacht te vragen voor kernwapens en kernenergie. Als ik zeker zou zijn van die langstudeerboete zou ik mijn fietsplannen opzij zetten. Nu is het een risico-afweging. Bij de IPPNW kan ik mijn creativiteit kwijt en word ik gestimuleerd om initiatief te nemen. Als je zoveel doet en ervaart, groeit je levenservaring en kun je mensen en situaties beter inschatten. Het is geen verspilde tijd zoals de regering denkt. Dankzij deze ervaringen kan ik een beter mens én een betere arts

zijn. Als je het ene puzzeltje snapt, kan je het andere puzzeltje ook oplossen. Ook buiten de IPPNW ben ik actief. Zo gaf ik tijdens een rondreis in India met uitsterven bedreigde planten en dieren een kans door mee te helpen aan de wederopbouw van een origineel bos.'

'We zamelen medisch instrumentarium in voor Afghanistan'

Selay Kakar (19), tweedejaars, Erasmus MC

'In de commissie 'Hulp Zonder Grenzen' van de Afghaanse studentenvereniging ARIA Students houden we ons bezig met verschillende projecten. Zo hebben we een dag geholpen bij de voedselbank, zijn we met kinderen uit het asielzoekerscentrum naar Madurodam geweest en zamelen we medisch instrumentarium in voor Afghanistan. Studenten van andere studies hebben meer tijd voor bijvoorbeeld vrijwilligerswerk. Door de lange dagen – de contacturen, mijn werk en activiteiten bij ARIA Students – kom ik nauwelijks toe aan andere activiteiten.'

'Ik wil graag iets terugdoen'

Regi Schipper (33), aios psychiatrie

'Ik ga regelmatig naar de Sisters of Mercy of the Holy Cross in in het Indiase Fakirana. Ooit stond daar het door nonnen gerunde kindertehuis, waar ik tot aan mijn adoptie woonde. Het kindertehuis is er allang niet meer. De nonnen zorgen nu voor opvang van verstandelijk gehandicapte ouderen, runnen een school voor doofstomme

kinderen en geven onderwijs en cursussen aan meisjes om ze weerbaarder te maken. Samen met mijn 'zusje' Deepa, die tegelijkertijd geadopteerd is, zamel ik geld in voor een nieuwe jeep. De oude is aan vervanging toe. Door het maken van een website, inzien van vrienden en kennissen en de verkoop van spullen op Koninginnedag zijn we een aardig eind op weg. Ik maak hier graag tijd voor. Natuurlijk omdat deze zusters de eerste periode van mijn leven voor me hebben gezorgd, maar vooral omdat ze nuttig en waardevol werk doen.'

te doen in het vakgebied waarin ik terecht wil komen, maar hier word ik ook niet dommer van. Ik ben bewust niet op kamers gegaan en ben ook geen lid geworden van een studentenvereniging. Dat geld besteed ik liever aan Roemenië. Het vormt me. Ik wil graag iets betekenen. Het is mooi om mensen te helpen, en het verbreedt ook mijn horizon.'

'Door te reizen verruim ik mijn blik'

Charissa Rahmee (21), derdejaars, VUmc

'Een vriendin heeft de stichting Kijana opgezet, die samenwerkt met een vrijwilligersschool in Nairobi, Kenia. Ze zorgen voor onderwijs en een betere toekomst voor kinderen uit sloppenwijken. Ik ben met haar meegegaan en heb meegedacht over hoe de school meer geld kan genereren. Dat doen ze nu bijvoorbeeld door kippen te houden en eieren te verkopen. Hierna wil ik graag een project *from scratch* opzetten.

Na mijn wetenschapsstage moet ik maanden wachten voor de coschappen. Dan ga ik reizen. De meerwaarde daarvan is groot. Ik begrijp bijvoorbeeld beter waar bepaald gedrag van specifieke patiëntengroepen vandaan komt, omdat ik de problematiek met eigen ogen heb gezien. Buitenlandervaring is meer dan een pre als je zoekt naar een baan of opleidingsplek. Ik grijp elke gelegenheid aan om mijn koffers te pakken. Ook als dat wat studievertraging tot gevolg heeft.' *Ais*

'Mensen helpen verbreedt mijn horizon'

Rick de Rover (21), derdejaars, UMC Utrecht

'Sinds 2007 doe ik vrijwilligerswerk bij een Roma-gemeenschap in Roemenië. Ik ging gerust tijdens een blok zonder aanwezigheidsplicht naar Roemenië en kwam terug voor het tentamen. Soms is het lastiger. Zo was het rooster niet bekend toen ik weer een reis plande. Ik mocht van de docent het tentamen alleen maken als ik voldoende bij het onderwijs aanwezig zou zijn. Later zag hij gelukkig in dat ik er niet zomaar tussenuit wilde knijpen. Binnenkort ga ik voor langere tijd terug omdat ik daar dan meer kan betekenen. Daarna start ik mijn master. Je leert omgaan met mensen die weinig verstand van hun lichaam hebben. Roma geloven bijvoorbeeld dat je de bloedlijn moet doorgeven en móet trouwen met familie. Vervolgens zijn ze verbaasd dat ze verstandelijk beperkte kinderen krijgen en denken vervloekt te zijn. Het geven van informatie kan dan veel betekenen.

Door het opgebouwde vertrouwen hebben we enige invloed op de ouders, maar aanvankelijk was het moeilijk om tot ze door te dringen. Ook jatten ze eerst alles onder onze neus vandaan. Dat is helemaal veranderd. Ik heb weleens gedacht dat het beter is om een jaar onderzoek

